

Sprawozdanie z laboratorium 1.

Celem laboratorium było nabycie (odświeżenie, pogłębienie) umiejętności realizacji pomiaru czasu wykonania fragmentów kodu oraz umiejętności posługiwania się narzędziem make do kompilacji i konsolidacji kodu.

W ramach zajęć zrealizowałem następujące kroki:

- Utworzenie wskazanych katalogów, oraz skopiowanie do nich pobranych uprzednio plików,
- Przeanalizowałem procedury pomiaru czasu w pliku pomiar_czasu.c,
- Zmodyfikowałem plik moj_program.c, w sposób opisany w poleceniu,
- Zmodyfikowałem plik Makefile, umożliwiający skompilowanie napisanego programu,
- Skompilowałem program poleceniem make,
- Dodałem kod źródłowy wypisujący czas realizacji drugiej pętli zawartej w pliku moj_program.c,
- Przeprowadziłem po 5 pomiarów czasu realizacji programu w wersji do debugowania oraz zoptymalizowanej,
- Przeanalizowałem wyniki,

Plik źródłowy moj_program.c (z pominiętymi fragmentami):

```
#include "pomiar_czasu.h"

...
inicjuj_czas();
for (i = 0; i < liczba; i++) {
    printf("%d ", k + i);
}
printf("Czas wykonania %d operacji wejścia/wyjścia: \n", liczba);
drukuj_czas();

liczba *= 100;
double t1 = czas_zegara();
double t2 = czas_CPU();
a = 1.000001;
for (i = 0; i < liczba; i++) {
    a = 1.000001 * a + 0.000001;
}
t1 = czas_zegara() - t1;
t2 = czas_CPU() - t2;
printf("Czas wykonania %d operacji arytmetycznych: \n", liczba);
printf("czas CPU      = %f\n", t2);
printf("czas zegarowy  = %f\n", t1);
```

Zmiany w pliku Makefile:

```
# jak uzyskac plik moj_program.o ?  
moj_program.o: moj_program.c pomiar_czasu.h  
$(CCOMP) -c $(OPT) moj_program.c
```

Analiza wyników:

Po przeprowadzeniu 5 pomiarów dla wersji do debugowania i zoptymalizowanej wyliczyłem średnią z pomiarów (zoptymalizowanych) i jej użyłem do dalszych obliczeń:

Czas wykonania pojedynczej operacji:

- Wejścia/wyjścia:
  - o Czas CPU: 4.901E-08
  - o Czas zegara: 5.23365E-06
- Arytmetycznej:
  - o Czas CPU: 2.0091E-09
  - o Czas zegara: 2.00896E-09

Optymalizacja przeprowadzona przez kompilator zmieniła czas drukowania, lecz w sposób bardzo nieznaczny ~10%. Inaczej ma się sytuacja przy operacjach arytmetycznych, gdyż tutaj można zaobserwować zysk w wysokości 39%.

W ramach zadań dodatkowych zrealizowałem:

- Przeniosłem pliki związane z pomiarem czasu poza katalog lab_1,
- Utworzyłem bibliotekę z przeniesionych plików,
- Zmodyfikowałem plik Makefile, aby do pomiaru czasu program moj_program wykorzystywał utworzoną bibliotekę.
- Skompilowałem ponownie pliki źródłowe i sprawdziłem poprawność działania.

Plik Makefile (najważniejsze fragmenty):

```
moj_program: moj_program.o  
$(LINKER) $(OPT) moj_program.o -o moj_program $(LIB)
```

```
# jak uzyskac plik moj_program.o ?  
moj_program.o: moj_program.c ../pomiar_czasu/pomiar_czasu.h  
$(CCOMP) -c $(OPT) moj_program.c $(INC)
```

Wnioski:

- Użycie narzędzia make pozwala na zarządzania procesem budowania plików binarnych ze źródłowy w bardzo czytelny sposób,
- Pomiar czasu wykazał, że
  - o Realizacja procedur wejścia i wyjścia zajmuje więcej czasu niż procedury arytmetyczne, oraz nie da się ich znacząco zoptymalizować,
  - o Czas wykorzystania procesora powinien być niższy od czasu zewnętrznego, lecz w moim przypadku był on nieznacznie wyższy (np: cpu = 0.020348, zew = 0.020347). Być może miało to związek z kolejnością wywoływania funkcji czas_zegara() oraz czasu_CPU().

